

מ"ת 43740/07/16 - מדינת ישראל נגד ליאור אופיר

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 43740-07-16 מדינת ישראל נ' אופיר
תיק חיצוני: 317798/2016

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט נווה ערן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ליאור אופיר

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו גידול של סמים, החזקת סם מסוכן והחזקת כלים להכנת סם.

המבקשת טוענת, כי החומר הכולל דוחות פעולה של שוטרים, ציוד שנתפס בביתו של המשיב, חוות דעת סמים וכמובן הודאתו של החשוד מהווים ראיה לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

בכתב האישום ייחסה המבקשת למשיב עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית.

המבקשת טוענת כי הכמות של הסם שנתפס במשקל כולל של מעל קילו, יש בה כדי ללמד על כך שמדובר בסם שיוצר לא לצריכה עצמית.

עוד היא טוענת כי גם השימוש בכלים המשמשים להכנת הסם, יש בהם כדי ללמד על כך כי מדובר בסם שיוצר שלא לצריכה עצמית.

ב"כ המשיב טוען כי המבקשת לא העמידה תשתית ראייתית לפיה המדובר בסם המיועד להפצה וכי מדובר בגידול והכנה של סם בו הודה המשיב, המשמש לצריכה עצמית בלבד וזאת גם לאור היותו של המשיב, על פי הודאתו, משתמש קבוע בסמים.

ב"כ המשיב הסביר, כי המבקשת לא העמידה כל תשתית ראייתית בדבר קיומו של צד ג', אליו היה מיועד כביכול מכירת הסם וגם לא הוכיחה כי המשיב מתפרנס ממכירת הסם וכי התשלומים השונים המשולמים על ידו נעשים כתוצאה מתגמולי צריכת סמים. ב"כ המשיב הפנה את ביהמ"ש לגילו המתקדם של החשוד, אשר לפני כ- 21 שנה הואשם

בעבירות מעין אלה, דבר המצביע על כך כי אין בהתנהגותו משום מסוכנות.

בנוסף ביקש המשיב לדבר והסביר את הנסיבות השונות הקשורות באופן חייו ועוד אתיחס לעניין זה בהמשך.

הפועל היוצא של האמור לעיל הינו אפוא הטענה של ב"כ המשיב, כי המבקשת לא הוכיחה קיומן של ראיות לכאורה המצביעות על החזקת סם שלא לצריכה עצמית ומכאן צריכה להיות ההתייחסות בהתאם.

בטיעוניו הסביר ב"כ המבקשת, כי היקף הגידול, תפיסת הסמים באריזות, קיומן של חבילות זרעים שנועדו לגידול, דשנים שנקנו ונתפסו לצורך הגידול וכן כלים כמו מנורות שנתפסו לצורך גידול הסם, יש בהם כדי ללמד על כך שמדובר בייצור שלא לצריכה עצמית בלבד.

המבקשת הפנתה לכך שהחזקה בחוק לעניין זה ברורה והנטל להפריך את החזקה בדבר החזקה שלא לצריכה עצמית מוטלת על המשיב והדבר טעון בירור והכרעה בהליך העיקרי ולאחר הבאת מלוא הראיות בפני ביהמ"ש.

עוד הפנתה המבקשת לכך, כי לא נראה סביר ("קשה לשער") כי כל האופרציה האמורה נועדה לשימוש עצמי של אדם בלבד ומשכך יש לאמץ את עמדתה.

ב"כ המשיב טען לעומת זאת, כי גידול של קילו סביר שיוכר לצריכה עצמית וכי לא הוצגה שום ראיה פוזיטיבית המצביעה על כך כי המשיב החזיק בסם על מנת לסחור בו. עוד טען, כי זה שמדובר במשיב שמגדל סמים שמיועדים לצריכה עצמית לא הופך אותו למסוכן יותר, שכן הוא מגדל את הסמים בבית והם אינם נגישים לציבור הרחב.

ב"כ המשיב הפנה אותי לפסיקה רחבה המתייחסת לכך שחשודים שוחררו ממעצר הגם שהחזיקו בקילוגרמים רבים ומכל מקום למעלה מקילו, אשר היה מיועד לצריכה עצמית.

לאחר שעברתי על חומרי החקירה אשר הוצגו לי ובתוכם הודאתו של החשוד, אני קובע כי יש ראיות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות לחשוד.

אני מפנה להלכות הידועות לגבי קיומן של ראיות לכאורה המצביע על כך כי ביהמ"ש בשלב זה בוחן אך ורק את הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. כך נאמר למשל "כידוע בשלב הארכת המעצר עד תום ההליכים כל שעל ביהמ"ש לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובודן במהלך המשפט תוך בחינתן בחקירות ותוך קביעת אמינותן ומשקלן יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר". ועוד נאמר: "רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר חקירה באופן שהחומר הגולמי, כפי שהוא נתפס כיום, לא יוכל גם לאחר "עיובודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהיה לבסס עליה את הרשעת הנאשם תתבקש המסקנה כי אין מצויות בידי המאשימה ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום לעצור אותו עד תום ההליכים".

ראה בהקשר זה בש"פ - 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 826/08 קיאל קשש נ' מדינת ישראל.

לאחר עיון בחומר החקירה, אני סבור כי המבקשת העמידה לצורך מעצר עד תום ההליכים קיומה של תשתית ראיתית שכזו, שבאה לידי ביטוי גם בכמות הסם שנתפס וגם בנסיבות הכוללות של הימצאות הסם, דהיינו הימצאותה של אופרציה שלמה שמן הסתם הושקעו בה גם מאמצים ואמצעים כספיים ולפחות לעניין שלב הארכת המעצר עד תום ההליכים לא ניתן לראות בה כמבטאת שימוש בסם לצריכה עצמית בלבד.

לאור מסקנתי זו, מתקיימת עילת המעצר בדבר מסוכנות.

הגידול של סם בהיקף שכזה והיכולת להוציא אותו ולהפיץ אותו היא תופעה שיש בה כדי לסכן את הציבור ומצריכה תגובה מתאימה אשר באה לידי ביטוי במעצר עד תום ההליכים.

המשיב ביקש את זכות הדיבור ודיבר על מצבו האישי ועל בתו בת ה- 15 אותה הוא מגדל מגיל צעיר מאוד. טיעונים אלה מתאימים לתיק העיקרי ואינם מתאימים לבקשה למעצר עד תום ההליכים. אדגיש ואציין, כי לא הועמדה שום חלופת מעצר כלשהי בפני ביהמ"ש ולמעשה העמדה היתה שהחשוד צריך להשתחרר ולחזור לביתו. מה עוד שבבית בוצעה העבירה ונמצאה כל אותה אופרציה המשמשת לצורך גידול הסם.

בנסיבות האמורות ולאור העובדה שממילא לא הועמדה כל חלופת מעצר שכזו, אינני יכול בוודאי להסכים לכך.

עם זאת ולאור הנסיבות שאותם תיאר המשיב בטיעוניו בפני ביהמ"ש וגם העובדה שמעצרו האחרון בעבירה שכזו היתה לפני 21 שנה, אני סבור שראוי כי יוגש תסקיר מעצר בעניינו של החשוד ואז אולי גם יתעשת החשוד בכל הנוגע להצגת חלופת מעצר בפני ביהמ"ש.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של החשוד עד תום ההליכים אך במקביל מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של החשוד אשר יוגש תוך 30 יום ממועד החלטה זו ולאחר הגשת תסקיר שכזה, אני מאפשר לב"כ המשיב לפנות לביהמ"ש ככל שתסקיר המעצר ילמד על מסקנה אחרת אליה הגשתי.

מכל האמור דלעיל, אני סבור כי יש לקבל את הבקשה ואני מורה על מעצרו של החשוד עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, בהעדר הצדדים.